

offentlige Arbejder, var det virkelig ganske eins Bier, fuldkommen, der er ikke i Henseende til hele Samfundssynspunktet Spor af Forskel i de to Herrers Opfattelse af, hvad Jernbanepolitik skal være (*Korsgaard*: Saa maa den være rigtig). Ja, det hører jeg; altsaa, naar det ærede Medlem er enig med en Socialdemokrat, saa maa det være rigtigt. (*Stemmer: Hør!*). Ja, at Socialdemokraterne raaber Hør, er ganske forstaaeligt, men jeg tænker, der er en lille Smule Forbavelse og Forfærdelse paa de konservative Bænke. I det hele taget maa jeg sige, at de Konservative har indrettet sig fortrinligt ved denne Lejlighed. De har nemlig udnævnt en Mand, som er i Mindretal indenfor Partiet, til at forsvare Partiets Politik ved at angribe den. Han kritiserer hele Tiden, at hans Parti har sluttet sig til Takstnedsættelsen; hele Tiden slutter han sig til det ved at slutte sig til det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, som var imod Nedsættelsen af Taksterne. Ja, det er en ganske fortrinlig Maade, som de Herrer har indrettet sig paa; de har sluttet sig til Takstnedsættelsen, og nu staar de og glæder sig over, at et Medlem, der er i Mindretal indenfor dem, angriber dem paa alle Maader og fremdrager alle de Forfærdeligheder, som kan opstaa senere. Saaledes er de assureret til begge Sider. Men det kunde være morsomt at høre et æret Medlem af Partiet, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pitzner, forsvare Taksternes Nedsættelse. Jeg vil meget gerne bede det ærede Medlem om at gøre det, naar han kommer op paa Talerstolen, saa ved vi, der kommer et godt Ord fra Forretningslivet.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at den Forbrydelse, som han og hans Kolleger i den forrige Regering efter min Opfattelse havde gjort sig skyldig i, var den, at de havde tilstræbt Balance, efter at der havde været Underskudsaar. Det ærede Medlem synes rent at glemme, at jeg ogsaa i Dag har gentaget, at den Politik, Socialdemokraterne anlagde i 1924—25, var en god Politik, og at den kunde have været fortsat, hvis de ikke selv havde slaaet den i Stykker ved gennem Tilslutning til en anden økonomisk Politik at frembringe en Krise, som denne Politik ikke kunde bære. Det var derfor slet ikke nogen Forbrydelse, at de gik ind paa, at man nu skulde formindske Laanegælden, vi støttede dem tværtimod i enhver Henseende, og jeg har meget stærkt fremhævet, hvorledes den foregaaende ærede Finansminister Bramsnæs Budget for hans første Aar var et udmærket Budget, og nævnt,

hvorledes det holdt. Men jeg maatte ophøre at støtte Regeringen paa det Tidspunkt, da den vilde fortsætte en Politik under helt forandrede Vilkaar, da alle Medlemmer i Salen maatte erkende, at en saadan Opsparingspolitik ikke kunde finde Sted, fordi man ikke kan opspare af Borgernes Penge paa et Tidspunkt, da Borgernes saa godt som ingen har.

Men saa sagde det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte en besynderlig Ting. Han sagde, at jeg i Fjor før Valget vilde lokke det ærede Socialdemokrati ind paa en Laanepolitik, og han maatte advare den højtærede Statsminister mod at lade sig lokke af mig paa det Punkt, og han mente at have set, at den højtærede Statsminister havde trykket min Haand efter Taleren. Jeg kan berolige det ærede Medlem; der har intet Haandtryk fundet Sted. Jeg har set, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, som jo var det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Ministerkollega, for lidt siden sad henne hos Trafikministeren og smilte rigtig venligt til ham. Det var maaske for at takke ham for hans Tale overfor det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte. . . . Ja, jeg maa have Lov til at sige dette, naar det ærede Medlem opfatter en Henvendelse fra Statsministeren til mig som et politisk Haandtryk. Ingen af Delene har fundet Sted, thi jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen talte ganske naturligt med den nuværende Trafikminister, lige som jeg talte ganske naturligt med den nuværende Statsminister, der var intet som helst politisk deri, og det vil jo ogsaa vise sig om lidt, naar vi kommer til det Budget, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen interesserer sig for, i hvilken Grad vi er enige der, og i hvilken Grad vi er uenige med den nuværende Regering paa dette Punkt. Men jeg vender tilbage til Spørgsmaalet om, at jeg vilde lokke den foregaaende Regering til at laane. Jeg gør opmærksom paa, at paa et vist Tidspunkt under Valgkampen, da det socialdemokratiske Parti endnu ikke havde opgivet Haabet om at kunne komme ind igen med en saadan Styrke, at de kunde gøre Krav paa at blive siddende som Regering — hvorledes de kunde tænke sig at gøre det, skal jeg ikke udtale mig om —, men altsaa, den Gang sagde den ærede daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Hauge, at det vilde blive nødvendigt at optage et Statslaan paa 135 Mill. Kr. for at klare Statens Forhold til Landmandsbanken. Akkurat det samme havde jeg sagt tidligere,